

Michał Parczewski

Bachórz, st. 16, gm. Dynów, woj.
przemyskie, AZP 107-79/16

Informator Archeologiczny : badania 30, 92-93

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

gicznie datowany obiekt osadowy. W kolejnym wykopie odkryto dwie jamy trapezowate kultury trzcinieckiej, zniszczone w stropowej części. W pozostałych wykopach pod warstwą ziemi ornej występował calec. Wśród stosunkowo licznych ułamków ceramiki wyróżniono kilka fragmentów ceramiki „siwej” kultury przeworskiej.

Materiały przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Krakowie, dokumentacja w PSOZ w Kielcach.

Badania nie będą kontynuowane.

Zajki, st. 1,
gm. Tykocin, woj. białostockie

patrz: mezolit

Zbrojewsko, st. 3,
gm. Lipie, woj. częstochowskie

patrz: środkowa i późna epoka brązu

ZIENKI, st. 1
„Szwedzka Mogiła”,
gm. Sosnowica,
woj. chełmskie,
AZP 72-86/-

- kurhan kultury trzcinieckiej (wczesna epoka brązu)
- cmentarz nowożytny (XVII-XVIII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez Dział Archeologii Muzeum Okręgowego w Chełmie. Finansowane przez Muzeum Okręgowe w Chełmie. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 10 arów, eksplorując ją warstwami mechanicznymi. Założono wykopy sondażowe w celu ustalenia zasięgu cmentarza nowożytnego.

Kurhan jest niszczone przez lisy. Kopiec kultury trzcinieckiej, na którym funkcjonował w XVII-XVIII w. cmentarz, został zrekonstruowany dzięki wydatnej pomocy Poleskiego Parku Narodowego.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Archeologii Polski Środkowowschodniej”, t. II, 1997.

Żuławka, st. 13,
gm. Wyrzysk, woj. pilskie

patrz: paleolit

Żuławka Mała, st. 1,
gm. Wyrzysk, woj. pilskie

patrz: neolit

Środkowa i późna epoka brązu

BACHÓRZ, st. 16,
gm. Dynów,
woj. przemyskie,
AZP 107-79/16

- ślady osadnictwa neolitycznego
- ślady osadnictwa z wczesnej epoki brązu
- osada grupy tarnobrzeskiej kultury łużyckiej (młodsza epoka brązu)
- osada kultury lateńskiej
- osada kultury przeworskiej(?) z młodszego okresu przedrzymskiego
- osada kultury przeworskiej (okres wpływów rzymskich, fazy B₂-C₁)
- osada wczesnośredniowieczna (V/VI-VII, VIII-IX, X? w.)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez prof. dr. hab. Michała Parczewskiego (Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego). Finansowane przez Uniwersytet Jagielloński. Trzynasty sezon badań. Odsłonięto powierzchnię około 117 m². W sumie, w ciągu wszystkich sezonów, zbadano 3150 m².

Wyeksplorowano 10 jam (obiekty: 81, 82, 87, 87a, 88-93), z czego 7 (82, 87-90, 92 i 93) reprezentuje grupę tarnobrzeską z młodziej epoki brązu. Przeważnie były to jamy zasobowe o kształcie zbliżonym do ściętego stożka. Wszystkie zawierały ceramikę, a w obiekcie 92 znaleziono żarna nieckowate. Misowata jama 87a pochodziła prawdopodobnie z faz A₁-A₂ młod-

szego okresu przedrzymskiego, ale jej przynależność kulturowa nie jest pewna. Poza zespolami natrafiono na nieliczne ułamki ceramiki celtyckiej (grafitowej oraz toczonej). Nieduża, misowata jama 91 należy do faz B₂-C₁ okresu wpływów rzymskich. Wczesnosłowiański obiekt 81 był pozostałością półziemianki na planie prostokąta o wymiarach 440-460 x 390-400 cm, głębokości 63 cm, z resztką kamiennego pieca w narożniku północno-zachodnim. Chata funkcjonowała w młodszej fazie okresu wczesnosłowiańskiego, najpewniej w VII w.

Wyniki obecnych oraz poprzednich badań będą opublikowane w „Materiałach i Sprawozdaniach Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego”, t. XVIII, 1997.

Bąkowo, st. 1,
gm. Wyrzysk, woj. pilskie

patrz: wczesna epoka brązu

BAKOWO, st. 3,
gm. Wyrzysk,
woj. pilskie,
AZP 37-31/3

- cmentarzisko kurhanowe kultury łużyckiej (średkowa i późna epoka brązu)

Badania przeprowadzone przez mgr mgr Magdalenę Suchorską-Rołą i Jarosława Rołę (Muzeum Okręgowe w Pile). Pierwszy sezon badań.

Cmentarzisko składa się z trzech obiektów o średnicy około 10 m i wysokości około 1 m. Zajmuje obszar około 5 arów. Badania prowadzono na kurhanie nr 1. W centralnej części obiektu, na poziomie gruntu pierwotnego, znaleziono 8 fragmentów ceramiki kultury łużyckiej, dębowe węgle drzewne oraz 5 obiektów silnie przemytych. Kości nie zarejestrowano.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Pile.

Badania nie będą kontynuowane.

BIAŁKA, st. 3,
gm. Szczawin Kościelny,
woj. płockie,
AZP 54-52/101

- cmentarzisko (?) z epoki brązu
- cmentarzisko (?) kultury pomorskiej (okres halsztacki i lateński)

Sondażowe badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 16 do 28 września przez mgr. Macieja Trzecickiego (Muzeum im. Dunin-Borkowskiego w Krośniewicach). Finansowane przez Muzeum im. Dunin-Borkowskiego w Krośniewicach. Pierwszy sezon badań. W rejonie I założono 5 wykopów, a w rejonie II – 2. Łącznie przebadano powierzchnię 3,75 ara.

Wykopy 1-5 zlokalizowano w zachodniej części badanego obszaru w celu uchwycenia śladów domniemanego cmentarzyska (z informacji właściciela pola wynikało, że w przeszłości wyorywano tu naczynia zawierające kości ludzkie). Pozyskano 134 fragmenty ceramiki. Badania w rejonie I dały wynik negatywny – nie uchwycono żadnych śladów cmentarzyska ani też obecności warstwy kulturowej. Podobne rezultaty przyniosły badania w rejonie II – brak było śladów osadnictwa, z wyjątkiem wykopu 7, w którym wystąpiła warstwa szarego shumifikowanego piasku, zawierająca 46 fragmentów ceramiki o cechach pozwalających ją łączyć z kulturą pomorską.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum im. Dunin-Borkowskiego w Krośniewicach.

Badania będą kontynuowane.

BOJANÓW, st. A,
gm. Krzanowice,
woj. katowickie,
AZP 103-39/-

- ślady osadnictwa neolitycznego
- osada kultury łużyckiej (średkowa i późna epoka brązu)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 26 sierpnia do 6 września przez mgr Małgorzatę Kurgan-Przybylską (Muzeum Śląskie w Katowicach). Finansowane przez PSOZ. Drugi sezon badań. Stanowisko było penetrowane w latach 1968, 1973 i 1978, a w 1968 również badane wykopaliskowo. W sezonie 1996 założono 5 wykopów, odstawiając 110 m² powierzchni.

Wiosną 1996 r., w trakcie badań powierzchniowych poprzedzających badania wykopaliskowe, stwierdzono niszczenie stanowiska przez procesy denudacyjne. W dwóch wykopach założonych na kulminacji wzgórza odkryto 3 obiekty kultury łużyckiej, zachowane w części przydennej. Wydobyto z nich nieliczne, zniszczone fragmenty naczyń. W obrębie pozostałych wykopów, umiejscowionych na skłonie, krawędzi stoku i u jego podnóża, nie stwierdzono obiektów archeologicznych. Nieliczne fragmenty naczyń kultury łużyckiej i pojedyncze krzemienie, a także fragmenty naczyń z okresu neolitu, znaleziono w warstwie ziemi ornej wykopów. Na stanowisku zaobserwowano liczne obniżenia w miejscach wybierania żwiru. Te